Ч. 252. Середа 24 (11) падолиста 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. свят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 13.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

До ситуациї. — Угорска криза. — З болгарского собранія. — Балканьскі справи. — Борба анґлійских льордів з палатою послів.

Бар. Бінерт був вчера на довшій окремій авдиенциї у цісаря. В парляментарній ситуациї від минувшого тиждня нема ніякої зміни. Спір між Німцями о толковане ухвали сторонництв німецких ще доси не покінчив ся. — Руські посли заявили, що не наміряють відкликувати своїх наглячих внесень навіть в такім случаю, коли би і славяньска Унія свої внесеня відкликала.

Чеські часописи доносять, що в середу зложить бар. Бінерт заяву о дальших намірах правительства і то іновірно не на конференциї провідників клюбів лише на повнім засіданю палати. Дальше після ческих часописий бар. Бінерт наміряє скликати сойми в груднн, одко дуже сумнівають ся, чи ческий сойм знов збере ся.

При кінци тиждня розпічнуть ся конференциї угорских міністрів з спільним австрийским правительством. Нинішна рада коронна потреває лише один день. — Міністер торговлї Кошут приймив вчера депутацию з виборчого округа Цеґлед, зложену з 200 осіб. По промові бурмістра Цеґледу іменем депутациї, виголосив Кошут довшу промову, в котрій заявив, що приніс велику жертву в інтересі вітчини, але не дав ся віпхнути з дороги, яка веде край до побіди. Було би єму дуже легко помішати ся на чолї великої партиї за ціну пристрастий, розбуджених в цілім краю і придбати оплески, але кошти того заплатив би край. Небезпечна річ, коли не хоче ся бачити зміненої ситуациї. „В тім напрямі — сказав Кошут — можу покликати ся на примір мого вітця, котрий по упадку повстаня два рази не хотів виставляти вітчини на небезпечність і уступив. Право монаршої санкциї єсть частию конституциї, отже треба єго шанувати і увзглядннювати". — Бесіду Кошута принято гучними оплесками. Так само принято оплесками бесіду ґр. Апоні'ого, котрий заявив, що нїколи не треба забувати о обовязку відвічальности супротив народу.

Вчера вечером прибув до Відня др. Векерле і иншї міністри. Нинї о год. 11 ій рано відбуде ся в цісарскім замку під проводом цісаря рада коронна.

В болгарскім собранію виповів міністер заграничних справ Папріков бесіду про заграничну політику. Рішучо виступив против погляду, що відносини до Росиї не суть щирі. Болгария бажає собі також добрих відносин до Сербії. А що про них не згадано в престольній бесіді, стало ся се тому, що в сїм році нїчого ще гідного уваги не лучило ся. В відносинах до Туреччини нема вправдї достаточного довіря, але оба правительства намагають ся поправити відносини. За єствоване розбійничих банд ріжних народностий в Македонії Болгария не може бути нїяк відвічальною. Она бажає лише мирного розвою всїх народів в Туреччинї. Впрочім при нагоді будучих політичних комбінаций на Балканї буде старати ся Болгария вибрати ту, яка буде найлучше відповідати єї інтересам.

Турецка часопись „Ікдам", обговорюючи потрійний союз між Болгариєю, Сербією і Чорногорою, каже, що Порта мусить безусловно всїма средствами противділати заключеню балканьского союза, в котрім она не взяла би участи. Найважнїйшим средством до того єсть, щоби Порта вже тепер забезпечила собі підперте Австро-Угорщини, котрій заключене згаданого союза грозить також небезпечностию.

Борба між льордами висшої палати а анґлїйским правительством заостряє ся з кождим днем. Міністри і секретарі стану старають ся палкими бесїдами змобілізувати широкі народні маси против зненавидженої висшої палати. Але

Зруйнований.

З францускdocumento — Едварда Рода.

(Дальше).

— Він послїдний, до котрого я повинен був іти — подумав собі Марко Одебер.

Рівночасно сказав собі в души, що для него не було иньшого виходу; розважив борзо причини, задля яких сюди зайшов, і обчисляв, які користи може сей ворог мати зі своєї помочи.

— Сїдайте собі, пане Одебер — сказав Дітертр.

І сейчас, коли він своє движиме крісло обернув до него, спитав він, не даючи єму часу запанувати над своїм зворушенем, котре проявляло ся на єго устах, котрі як би хвилями корч ловив.

— Чим можу мати честь служити Вам?

Настала перерва на кілька хвиль.

Відтак став Одебер говорити....

Він несьвідомо ішов за тою внутрішною спонукою нещасливих, котра заставляє їх все о собі розповідати, і то, без чого би обійшло ся, і то, чого конче потреба, та в довгій бесїді розповів своє діло зі всїма єго запутаними подробицями, говорив о своїй борбі, своїх неудачах, сказав, кілько у него довгів та що варта фабрика зі всїм материялом, та закінчив тоном придушеної пристрасти, котра єго словам надала якоїсь дивної красноріччивости:

— Отже видите! Я скінчив. Дальше вже не йде. Завтра не будете вже мати ніякого конкурента в сих сторонах, пане Дітертр, фабрики: „Одебер і С-ка" вже нема. Єї дотеперішний шеф, ще чоловік молодий, сильний, енерґічний, котрий хоче вижнвити жінку і дитину. А що він не може вже працювати на власний рахунок, то хоче трудити ся на рахунок других. Чи міг би трудити ся для Вас, пане Дітертр?

Дітертр анї не скривив ся. Примкнув очи і не подивив ся навіть на Одебера.

Він став таким холодним, таким без серця, що тому нещасливому відійшла вся відвага. Він побачив зараз, що цїлий плян, який він був собі уложив, є зовсїм неможливий і він вже не важив ся більше єго виясннти, та додав ще лиш кілька слів.

— Я прошу Вас о яке занятє, пане Дітертр, з мене буде добрий робітник.

Дітертр подивив ся по нїм з погордою.

— З вас робітник! — сказав він. — Ви собі жартуєте, пане Одебер. Чи гадаєте, що можна бути добрим робітником, скоро колись було ся власним паном? Ви то знаєте дуже добре, що то не може бути, а то, що Ви менї кажете, то не на правду. Щож ви ще хочете? Чи не маєте ви ще щось иншого на думцї? Коли так, то прошу говоріть отверто. Я Вам поможу охотно, скоро буде можливо! Бо менї Вас дуже жаль, вірте менї... Таки дуже!...

— Отже річ така, — відозвав ся Одебер, здобувшись знову на відвагу, — я собі гадав, що коли би я вже не міг вести фабрики на власний рахунок, то міг би прецї вести єї на ваш рахунок. Я єї знаю і розумію, що она варта. Знаю, що можна би з неї зробити, коли би все було впорядковане та знайшли ся потрібні средства, щоби єї пустити знову в рух. Єї продадуть за безцїн... за нїщо, пане Дітертр!... Таже Ви знаєте, як то буває. Хиба, що знайшов би ся таки зараз якийсь охотний; а такого нема. Отже єї продадуть за яку небудь цїну. Скажіть же самі, чи то не бере ся розпука, таку річ, що мене зруйнувала, а нового властителя може богачем зробити, пускати в чужі руки, та ще й на то дивити ся? А я люблю мою фабрику. Она була житєм для мене. Менї мало серце не пукне, що я мушу єї позбути ся. Розважте собі, пане Дітертр: я вам ручу за то, що не пожалуєте. А я буду працювати для вас як для себе, з цїлою силою тїла і духа...

Дітертр покивав головою.

— Поговорім зовсїм ясно, пане Одебер — сказав він. — Чейже можу говорити отверто, не правда?

Марко дав знаком до зрозуміня, що він може знести кожде отверте слово, а різкий голос фабриканта звучав ще прикрійше і чути було з него люту радість, коли він сказав:

— Коли вам не пощастило ся на власний рахунок, то як би ви могли щось вдіяти на мій? Я знаю, що ви чоловік інтелїґентний і розумієте свою річ. То правда! Ви, як то кажуть, дали менї розкусити твердий оріх. Але

і льорди не дармують. За военним кличем Ляндсдавна послідувала оборонна бесіда Бальфура в Меннчестрі против нападів зі сторони міністрів. Він заявив ся рішучо за реформою тарифи з особливішим виріжненем бритийских кольоній що до оплати цла.

При тім старав ся він розвіяти побоюванє, немов би то заведенє реформи тарифи могло нанести шкоду бавовняному промислови в Ляикашір подорожінем удержаня серед робітничих кляс. Він ніколи не згодив би ся на введенє такого розпорядження, котре могло би спричинити таке подорожінє. Противно принятє буджету буде мало руйнуючий наслідок для всіх великих галузий промислу. Через реформу тарифи бавовняний і инші промисли не лише нічого не стратять, але противно, зискають ще.

Бесідник вказав на те, як Німеччина і Америка вели користно торговлю при високих цінах і звертав увагу на те, щоби рільні торговці числили ся з тими досьвідами. Вкінци рішучо виступав в обороні права льордів, в так важних справах апелювати до народу. Головною задачию другої палати є бачити на те, що правительство є правительством народу та щоби оно не зрадило народу через неоглядне законодавство. Який небудь буде вислід предложеня Ляндсдавна, щоби нарід вівзати на розємвика, він буде справедливий.

Майже рівночасно промовляв в Гиль міністер просьвіти Рунсімен. Він зазначив, що внесенє Ляндсдовна є подією, яка не має порівнаня в історії послідних 300 літ, причім заявив в імени правительства, що она в фінансовій области не хоче мати нічого спільного з льордами. Низша палата ухвалила фінансовий закон і безусловно витреває в своїй постанові, не входити в ніякі компроміси на основі якого податку або якої клявзулї. Право льордів відкидати закон, не є більшим як право короля, не уділити своєї санкциї.

Новинки.

Львів, дня 23 падолиста 1909.

— **Бюра редакциї і адміністрациї** „Народної Часописи“ перенесені з Gazet-ою Lwowsk-ою до камениці при ул. Чарнецкого ч. 10 II поверх.

— **З почти.** З днем 1 грудня 1909 заводить ся почтову складницю з звичайним кругом діланя в місцевости Ортиничі, що лежить в окрузї доручень ц. к. почтового уряду в Лупі і з ним буде сполучена 6-тикратним на тиждень пішим післанцем. — Дирекция почт розписала конкурси: на посаду експедиента в Рудниках, в Тисьменичанах і Суцині. Подана треба вносити найдальше до 5 грудня.

— **Загальні збори „Львівского Бояна“** відбудуть ся в комнатах „Руског Бесїди“ дня 30 падолиста с. р. о годині точно 7 вечером з слідуючим дневвим порядком: 1) Відчитанє протоколу з попередних загальних зборів, 2) звіт уступаючого виділу, 3) звіт касовий, 4) звіт контрольної комісиї, 5) іменованє почетних членів, 6) вибір виділу, 7) внесеня, 8) інтерпеляциї.

— **Оповіщенє.** Конституючі загальні збори акционарів субскрибентів Земельного Банку гіпотечного, спілки акцийної у Львові, відбудуть ся у Львові дня 8 грудня 1909 р. о годині 3 з полудня в комнатах Рускої Бесїди (Ринок, ч. 10 I пов.) з отсим предметом нарад: 1) отворенє зборів, 2) вибір предсїдателя, 3) рішенє про заснованє сеї спілки акцийної і остаточне принятє усталеного змісту статута в укладї затвердженім правительством, 4) вибір 10 членів Ради Надзираючої (по мисли § 106 статута). Повідомленє про збори розіслано вже всім Вп. акционарям субскрибентам. Кождих 5 акций управняють до одного голосу на зборах. Акционарі, що мають менше акций є управнені установити акционаря спільним повновластцем (§. 68). Хто не одержав би ще запрошеня на збори, зволить сейчас повідомити про се Комітет основателїв у Львові (ул. Руска ч. 20), щоби єму на час вислати легітимацию, потрібну до участи в зборах.

— **Дрібні вісти.** Загальні збори членів філії просьвіти в Збаражи відбудуть ся дня 8 грудня с. р. в сали маґістрату. Початок о 11 годині перед полуднем. — Минулого тиждня зголошено у Львові 232 случаїв занедужаня на кір, а крім того прибуло двоє хорих дітий з провінциї. Померло семеро у віці около одного року. — Скоропостижною смертию помер вчера дозорець будинку поліцийного Михайло літ 32. — Щезла без слїду служниця Анна Кусьпис, вийшовши вчера з дому своїх службодавців. — Столяр п. Бурдик згубив свою книжку службову. — В Зальцбурзї арештовано оногди фризиера Клярмана, котрий наркотизував людий а відтак обкрадав їх.

— **Страшна пригода** стала ся вчера на будові дому при ул. Калїчій ч. 9. З вікна II поверха впав робітник Іван Пущиньский, літ 26 так нещасливо, що черевом набив ся на штахети в так страшний спосіб, що аж внутренности з него вийшли. Нещасливого в безнадійнім стані відвезла поготівля ратункова до шпиталю.

— **Отроєнє.** В домі при ул. Жулїньского ч. 2 знайдено вчера побіч виходків тіло якогось незнаного мужчини. З леґітимациї Каси хорих, яку знайдено при нїм, сконстатовано, що називає ся Петро Камик і був помічником пекарским в пекарни п. Дудикевича при ул. Льва Сапіги. Він мешкав з родиною при ул. Лячаківскій ч. 86. Завізвано зараз его жінку, котра розпізнала чоловіка і сказала, що він жалував ся часто на бите серця, а коли послідний раз виходив з дому, прощав ся дуже сердечно з нею і з дїтьми, з чого можна здогадувати ся, що погибший носив ся вже з гадкою смерти. Лікар поготівлї ратункової сконстатував отроєнє, чого доказом треба уважати піну, яка виступала з уст погибшого. Слїдів отруї однак не знайдено а тіло відставлено до інститута судової медицини.

— **Катастрофи.** Недалеко стациї Ст. Пельтен в Долїшній Австриї наїхав вчера поїзд на партию робітників занятих при направі шляху і 8 з них розїхав на смерть а трох тяжко поранив. Причиною сеї катастрофи мала бути власна неосторожність робітників. — З Льос Анґельос доносять: Пароход „Ст. Кроа“ згорів коло Поен Дам до тла. На пароходї тім було около 100 подорожних і 35 моряків. Пароход „Сіті оф Топека“ кілька разів окружав горіючий корабель, але не міг нікого виратувати. — Про катастрафу в копальни Ст. Павльо коло Черрі в Ілїнайс в Америцї доносять, що до суботи 5 год. год. по полудни удало ся виратувати 78 живих гірників. Один з них розповідає, що они самі замурували ся в закопі, коли по вибуху пізнали грізне положенє і небезпечність смерти в огни. Они терпіли страшенний голод. Здає ся, що в закопі знаходить ся ще якесь число живих гірників. Жінки нещасливих тиснуть ся громадно довкола вїзду до закопу.

† Померли: Антін Негребецкий, радник краевого суду в Перемишли, помер у Львові дня 21 с. м. по довгій недузї в 53 ім роцї житя.— Софія Карниньска, жінка ем учателя, упокоїла ся в Гаях вижних дня 12 в 59 р. житя.

— **Сензацийне самоубийство в Бродах.** Декотрі львівскі ґазети одержали вчера звістку з Бродів, що там в недїлю вечером відобрав собі житє якийсь Росиянин в спосіб, котрий в цїлім місті викликав переполох. Хто був тим самоубийником, чи справдешний Росиянин по народности і вірі, чи може лиш російский підданий, і як він називав ся, того не знати. Кажуть, що то був якийсь російский революционер чи анархіст. В недїлю вечером, більше менше в порі по надходї поїзду желїзничого зі Львова, явив ся в шинку заїзду „Готель Росия“ при ул. Лешнівскій, якийсь молодий, порядно одягнений мужчина з малим клуночком в руцї і зажадав чаю. Випивши дві склянки, при котрих сидів довше як годину, запитав ґаздиню, чи міг би переночувати. Він згодив ся ночувати в спільній комнатї, де вже спав якийсь кельнер і якийсь Жид з Росиї. Тут на питане, як називає ся і звідки походить, не хотів нічого докладно сказати; відповів лиш, що вертає з Борислава. Коли ґаздиня пішла по книгу, в котрій він мав вписати ся, а відтак вернула, застала вже двері від згаданої комнати затарасовані, а оба ті, що вже там були, знайшли ся за дверми, бо новий гість їх вигнав, загрозивши, що буде стріляти. Та й дїйстно стріляв; заслонивши вікно сїнником, затарасувавши двері і згасивши лямпу стріляв через дві години. Поліция, жандармерия і військо та величезна товпа людий обступили хату, а незнакомий стріляв за кождий раз, коли єму здавало ся, що хтось хоче добути ся до середини крізь вікно або двері. Наконець роздав ся страшний гук, всі шиби з вікна вилетіли і пукла стіна, що відділювала ту комнату від кухнї а крізь шпари в дверох зачав добувати ся густий дим.

мимо того всього вам не удало ся, а то річ певна. Отже щож тепер стане ся? Ваші машини порозбирають. Ваші будинки куплять на нашу фабрику. Отже не буде в краю иншої фабрики металевого дроту, як лиш моя: Дїтертра і Сина. А я треба вам знати і з того рад. То річ певнійша.

Одебер слухав того з такою розпукою, як той розбиток на мори, котрий видить, що лодка ратункова відпливає. Дїгертр споглядав на него заєдно ворожим поглядом своїх студених очий, та говорив дальше:

— Чи можу Вам дати яку раду, пане Одебер? О, я то знаю дуже добре, що Ваші справи мене нїчо не обходять. Але коли ви прийшли до мене, то я повинен Вам сказати цїлу правду. Отже забирайте ся зі сих сторін, не будьте уперті та не старайте ся конче тут; шукайте собі де инде нового становища. Бо то видите, тут би Ви стрітили ся лиш з недовірєм і каждий би Вас підозрівав... Я не кажу того, щоби Вам тим зробити прикрість, пане Одебер, але то таки дїйстно лїпше, щоби Ви то знали.. Якими би очима тут на Вас споглядали?.. Яке би тут було Ваше становища супроти людий, котрі знали Вас яко богача? А чи єсть хоч тїнь можливости, щоби Ви знову розпочали свою дїяльність? Чи Ви би згодили ся на иншу?... То самі такі питаня, котрі треба лиш поставити, щоби на них відповісти... Може не так?

Придушеним голосом відозвав ся Одебер на то:

— Може...

З такою певностию, як той, що дійшов в своїй бесїдї до неоспоримих висновків, відповів тамтой другий:

— Нї, не може... але певно... Зразу мали Ви щастє, дуже добре... Але опісля Ви збанкротовали; скінчило ся, нема ніякої ради... Колись подякуєте менї за то, що я Вам представив правду в правдивім сьвітлї; бо то дуже важна річ, щоби якесь трудне положенє добре знати.

Одебер встав.

— Правду кажете, пан Дїтертр — сказав він і силував ся говорити кріпким голосом.

— Зроблю щось иньшого — додав він так рішучим тоном, як би вже знав, що то мав бути тото „щось иньшого“ і в своїм засумованю тїшив ся, що тим занепокоїть Дїтертра, котрого малї очи так на него споглядали, як коли́б хотїли добути ся аж до самої глубини єго душі і там відкрити єго надію.

Він повторив:

— Таки так, зроблю щось иньшого... Бо я ще маю здорові руки... Чую ще в собі силу мимо всего... таку силу... Будете видїти... Побачите ще... таку силу... Будете видїти... Побачите ще...

Розчароване змішало ся в якимсь глухим гнївом, котрий надав єго словам майже грізного тону. А Дїтертр відповів на то холодно:

— Я о тім переконаний.

(Дальше буде).

Тоді впали до комнати вахмайстер жандармерії Штрікер і якийсь драґон. Комната була повна диму а на земли лежав незнакомий з простріленою головою. Його відставили до шпиталю, де він жив ще до 5 год. рано. Єсть то якийсь молодий мужчина о правильних чертах лиця, рябий. З паперів, які при нім знайдено, можна здогадувати ся, що то якийсь російский революціонер або анархіст. Що було причиною вибуху, не знати; можна хиба здогадувати ся, що він в своім клуночку носив якийсь материял вибуховий, котрий в господі підпалив.

— В справі замаху на штабових офіцирів доносять нині з Відня: Бюро безпечности з ґенеральнім штабі веде дальше енерґічні пошукуваня в справі наміреного отроєня офіцирів; доси однак нема ніякого висліду. Міністер війни визначив нагороду в квоті 2000 К за вислідженє фактів, котрі могли би навести на слід виновника. Вчера зголосило ся чотирох перебуваючих на провінциї офіцирів (трох з Галичини, а один з Чехії), котрі одержали також такі самі пігулки як офіцири у Відни. Ті офіцири з провінциї належать також до того самого року воєнної школи що й віденьскі, але суть ще поручниками.

Хтож міг бути виновником троєня офіцирів. На то суть всілякі здогади. В першій хвили припускано, що то могла бути якась женщина, бо кримінальістика учить, що отруєю послугують ся найчастійше злочинці женьского рода. Коли же однак показало ся, що злочин був вимірений лиш против тих офіцирів ґенерального штабу, що рівночасно кінчали воєнну школу, то настав здогад, що злочинцем мусить бути хтось з войскових кругів.

Розсліди розісланих офіцирам пігулок виказали, що було в них по одному ґрамови циянкалі, отже в такій скількости, що можна би нею й кільканайцять людий убити. Позаяк циянкалі єсть отруєю, котрої навіть в аптиках не держать в більшій скількости а лікарям на рецепту видають лиш дуже маленько, то велика скількість сеї отруї, якою розпоряджав злочинець, насуває здогад, що то був хтось, хто мав легкий доступ до таких отруй або й сам умів собі зробити. Полїция здогадує ся длятого, що то був або якийсь хемік, або лікар, аптикар або й фотоґраф. З того знов, що злочинець, як видко, знав докладно войскові відносини, припускає полїция дальше, що виновник був або войсковим лікарем або войсковим аптикарем або також урядником войскового інститута ґеоґрафічного, де до експериментів уживають иноді того циянкалї.

Доси переважає здогад, що виновником замаху на офіцирів і убийства капітана Мадера був якийсь войсковий, мабуть один з тих, котрих поминено при недавнім авансі. Сей здогад опирає ся на тій основі, що пігулки, чи радше капсулки з циянкалїєм розіслано лиш тим офіцирам, котрі в 1905 р. скінчили воєнну школу а на котрих прийшла тепер черга авансу. Дальше кажуть, що письмо листу долученого до капсулок нагадує дуже письмо уживане до пояснень на войскових картах. Се дало також причину до того, що шеф ґенерального штабу Конрад фон Гецендорф приказав зробити докладний виказ офіцирів, котрі в 1905 р. скінчили воєнну школу та відшукати зошити і ґеоґрафічні карти, роблені тодішними учениками воєнної школи. В той спосіб сподівають ся впасти на слід виновника.

— **Кук обманцем.** Поважне „Національне ґеоґрафічне товариство“ у Вашинґтоні, заняло супротив Кука становище дуже неприхильне, бо назвало его просто обманцем. Контрадмірал Честер, що належав до комітету для розслїдженя доказових материялів про осягненє північного бігуна, виголосив в університетскім клюбі у Вашинґтоні відчит, в котрім ствердив, що др. Кук зовсім не міг бути на бігуні та що він сам у власнім описї тої подорожи напятнував себе обманцем. Сензацию викликав той уступ відчиту, в котрім Честер каже, начеб др. Кук сам ему признав ся, що фотоґрафії, зняті нібм то з вершка гори Мек Кінлї, є сфальшовані і зладжені у звичайнім ателїє. Сей уступ звучить дословно: „Тому два роки др. Кук мав відчит в „Національнім ґеоґрафічнім товаристві“ і показував тоді дуже гарні сьвітляні образи. Оповідав тоді також, що спинаючись на гору Мек Кінлї, мусів лишити в долинї значну частину своїх клунків а відтак переночувати в печері, яку вирубав в леді. Коли присутні женщини вийшли, звернув ся др. Кук до мене і кількох женщин і сказав: „Минмі образи з вершка гори зладжено очевидно в ателїє. Ми кинули по просту вітрильне полотно на стіл і тим способом сфабрикували ледову печеру. Там на горі я не міг зробити ніяких знимок, бо камеру мусів лишити кілька тисяч стіп низше!“ А тепер др. Кук каже, що ті фотоґрафії є правдиві. Се чейже характеризує его „достаточно“. — Крім того контрадмірал Честер навів ще кілька инших доказів обманьства дра Кука. Ся енунцияция, що походить від чоловіка, котрий довгі літа управляв моряцкою обсерваториєю і як астроном здобув собі славу, для дра Кука є просто убийча, коли не докаже тепер зовсім певно, що був на бігуні.

Телеґрами.

Відень 23 падолиста. Є. Вел. Цїсар приймив нинї перед полуднем членів угорского правительства.

Будапешт 23 падолиста. З Турину, де Лайош Кошут перебував послїдні дні свого житя, прибуде депутация, котра возьме вчасть в перенесеню мощий Кошута до Мавзолея.

Париж 23 падолиста. В палаті послів інтерпелював Жоре в справі марокканьскої полїтики і запитував, чи межи Ішпанією а Францією есть якась тайна умова войскова в справі Марокка. Міністер справ заграничних Пішон заявив, що нема ніякої тайної умови, що однак есть річию диплеоматів займати ся також всякими евентуальностями а то навіть такими, яких би не бажали.

Париж 23 падолиста. 2000 робітників занятих при наборі вугля, заявило, що розпічнуть страйк, скоро торговельники вугля не підвисшать їм платнї.

Льондон 23 падолиста. З Тегерану доносять, що правительственне войско, машеруюче до Ардебіля, вдержало над Ц... ніяи тамошнє населенє, вороже конституциї. Прийшло до битви, котра тревала 11 годин. Наконець войско правительственне побідило і взяло 400 противників до неволї.

Льондон 23 падолиста. В палаті льордів Лендсдавн мотивував свою резолюцию і заявив, що льорди мають право відкидати предложеня фінансові.

Петербург 23 падолиста. Цар затвердив ухвалу ради міністрів, після котрої на будуче в заграничних конґресах, конференциях, виставах, межинародних торжествах, о скілько мають характер полїтичний, представителї фінляндского правительства не будуть могли виступати самостійно. Коли з'їзди такі не будуть мати характеру полїтичного, то Фінляндцї можуть виступати лиш яко приватні особи.

Москва 23 падолиста. Майже против всіх урядників відбирчої комісиї інтендантури московскої розведено судове слїдство.

Атини 23 падолиста. Атиньска телеґрафічна аґентия заперечує чутку, подану берлиньскими часописями, мов би каси державні мали трудности у виплатах.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від 6·00 вечером до 5·59 рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: $2^{\underline{30}}$, $5^{\underline{50}}$, 7·25, $8^{\underline{55}}$, 9·50, 1·10*), 1·30, 5·45, $8^{\underline{40}}$, $9^{\underline{50}}$.
*) З Тарнова.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, $2^{\underline{15}}$, 5·40, $10^{\underline{30}}$.
З Черновець: $12^{\underline{20}}$, $5^{\underline{45}}$*), 8·05, 10·20*, $2^{\underline{05}}$, 5·58, $8^{\underline{40}}$, $9^{\underline{30}}$.
*) Із Станиславова. *) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, $11^{\underline{00}}$.
З Самбора: 8, 9·57, 2, $9^{\underline{00}}$.
З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50.
З Яворова: 8·05, 5.

На „Підзамче“:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, 2, 5·15, $10^{\underline{12}}$.
З Підгаєць: 10·54, 7·26 *), $9 \cdot \underline{44}$, $6 \cdot \underline{29}$ *), $11^{\underline{55}}$ *).
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків“:

З Підгаєць: 10·38, 7·10*), $9 \cdot \underline{28}$, 6·13*), $11 \cdot \underline{39}$ *)
*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брюхович:
що дня: від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$ 8·15, $8^{\underline{20}}$.
„ $^{1}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$ 3·27, $9^{\underline{35}}$.
„ $^{1}/_{7}$ до $^{30}/_{9}$ 5·30.
в неділї і р. к. сьвята: від $^{1}/_{5}$ до $^{31}/_{5}$ 3·27, $9^{\underline{35}}$.

З Янова:
що дня: від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$ 1·15, $9^{\underline{25}}$,
в неділї і р. к. сьвята: від $^{2}/_{5}$ до $^{12}/_{9}$ $10 \cdot \underline{10}$.
Зі Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 $10^{\underline{15}}$.
З Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 $11^{\underline{45}}$.
З Винник що дня 3·44.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: $12^{\underline{45}}$, $3^{\underline{50}}$, $8^{\underline{25}}$, 8·40, $2^{\underline{45}}$, 3·30*), $6^{\underline{12}}$, 7, 7·25, $11 \cdot \underline{15}$.
*) до Ряшева.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, 2·16, $8^{\underline{00}}$, $11^{\underline{10}}$.
До Черновець: $2^{\underline{50}}$, 6·10, 9·10, 9·35, 2·23, 2·50*), $6^{\underline{00}}$*), $10 \cdot \underline{38}$.
*) до Станиславова, *) до Коломиї.
До Стрия: 7·30, 1·45, $6^{\underline{55}}$, 11·25.
До Самбора: 6, 9·05, 3·40, $10^{\underline{45}}$.
До Сокаля: 6·14, 11·05, $7^{\underline{10}}$, $11^{\underline{35}}$ *)
*) до Рави руск. (лиш в неділї).
До Яворова: 8·20, $6^{\underline{30}}$.

З „Підзамча“.

До Підволочиск: 6·35, 11, 2·31, $8^{\underline{39}}$, $11^{\underline{23}}$.
До Підгаєць: 5·35*), 6·12, 1·30*), $6 \cdot \underline{30}$, 10·35*).
*) до Винник.

З „Львів-Личаків“.

До Підгаєць: $5 \cdot \underline{53}$*), 6·32, 1.49*) $6 \cdot \underline{50}$, $10^{\underline{54}}$*).
*) лиш до Винник.

Поїзди льокальні.

До Брюхович:
що дня: від 1/5 до 30/9 7·21, 3·45.
„ 1/6 до 30/9 2·30, $8^{\underline{34}}$.
„ 1/7 до 31/8 5·50.
в неділї і р. к. сьвята від 1/5 до 31/5 2·30, $8^{\underline{34}}$.
від 1/6 до 30/9 12·41.
від 1/7 до 31/8 9·—
До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10·10, 3·35
в неділї і р. к. сьвята від 2/5 до 12/9 1·35
До Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 3/07 до 12/9 10·35.
До Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 12/9 2·15.
До Винник що дня $5^{\underline{30}}$.

За редакцию відповідає: **Адам Крехевецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

КНИЖКИ
на нагороди пильности.

Книжки руські а також і польські апробовані Вис. ц. к. Радою шкільною можна замовляти в руским Товаристві педаґоґічнім улиця Сикстуска ч. 47, в книгарни Науков. Товариства ім. Шевченка у Львові Ринок ч. 10 і в склепі Тов—а Взаїмної помочи учительскої в Коломиї (Народ. Дім) і у всіх книгарнях в краю.

I. Образкові книжочки для дітий.

Дітвора, опр. 1 К.
Зьвірята домашні, опр. 80 с.
Приятелі дітий, опр. 1·20 К.
Ах, яке хороше, опр. 2 К.
Для розривки. опр. 1·20 К.
Око в око 1 К.
Крізь трав килими 1 К.
З Царства зьвірів, опр. 1·50 К.
Літною порою, опр. 150 К.
Діточі вигадки опр. 1·50 К.
Від весни до весни, опр. 2 К.
Веселий сьвіт 60 с.
Дикі зьвірята в образках і віршах, 60 с.
Книжочка Стефуні 60 с.
Мамин дарунок 60 с.
Приятелі чоловіка 60 с.
Татів дарунок 60 с.

II. Ілюстровані байки та оповіданя.

Казки народні, ч. I. і II. бр. по 50 с., опр. 70 с.
Казки народні, ч. I. і II. разом опр. 1·30 К.
Мірон: Пригоди Дон Кіхота, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
Казки братів Ґрімів, бр. 50 с., опр. 70 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. I. бр 40 с., опр. 60 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. II. бр. 55 с., опр, 80 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. I. і II. разом опр. 1·30 К.
Ґете-Франко: Лис Микита, трете нове видане бр. 1 К, опр. I·30 К.
Робінзон великий ілюстр., бр. 1·80 К, опр. 2·20 К.
Житє і слава Тараса Шевченка, образок сценічний, бр. 30 с.
Калитовский: Подорож сьв. Николая, драматична гра, бр. 20 с.
Ілля Кокоруда: Спомини з Атен з ілюст. бр. 1·80 К, опр. 2·10 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї. ч. I. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї ч. II. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї, ч. III. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї, ч. IV. бр. 2 К, опр. 2·30 К.
Билина про Ілию Муромця і его славні подвиги, бр. 16 с.

III. Книжки для шкільної молодіжи і для народу.

Молитвенник народний, нове розширене видане по 50, 70 с. і 1 К.
Китиця желань, нове розширене видане, бр. 40 с., опр. 60 с.
Т. Шевченко: Кобзар для дітий, (друге попр. видане) бр. 30 с.
Гордієнко: Картагинці і Римляне, бр. 40 с., опр. 60 с.
Мальота: Без родини, нове видане, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
Дніпрова-Чайка, Коза-Дереза (діточа оперетка) 1 К.
Др. О. Макарушка: Короткий огляд руско-українського письменства від XI.—XVIII. століття, бр. 40 с., опр. 60 с.
Тарас Шевченко: Кобзар, бр. 2 К, опр. 2·50 К, опр. в пол. 2·70 К.
Др. Ів. Франко: Коли ще зьвірі говорили, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
В. Лебедова: Малі герої, бр. 50 с., опр. 70 с
Ів. Спілка: На чужині, бр. 40 с., опр. 60 с.
О. Катренко: Оповіданя, бр. 40 с., опр. 60 с.
Василь В—р: Подорож до краю ліліпутів, бр. 50 с., опр. 70 сот.
А. Кримский: Переклади, бр. 40 с., опр. 60 с.
Образки з історії України-Руси, бр. 50 сот.
Стефан Плятка: На прічках, бр. 30 с., опр. 50 с.
Марта Борецка, трете видане, бр. 50 с., опр. 70 сот.
Гр. А. Толстой: Казки, бр. 40 с., опр. 60 с
О. Кониський: Поезиї, бр. 30 с., опр. 50 с.
М. Вовчок: Інститутка, бр. 40 с., опр. 60 с
Дивні пригоди Комаха Санґвіна І, бр. 48 сот.
Малий сьпіваник, бр. 20 с., опр. 34 с.
Клявдия Лукашевич: Серед цьвтів, ком. в 2. діях, бр. 14 с., опр. 30 с.
Е. Ярошиньска: Друга китичка для малих дівчат, бр. 20 с., опр. 40 с.
Шекспір в повістках, бр. 30 с., опр. 50 с.
Королевский: Дві могилї, бр. 18 с., опр. 32 с.
Анґлійскі казки, бр. 24 с., опр. 40 с.
Е. Ярошиньска: Повістки, бр. 24 с., опр. 40 с.
Віра Лебедова: Мами, бр. 20 с.
Др. І. Франко: Абу Казимові капці, бр. 60 с., опр. 90 с.
Збиточник Ґумфрі (з анґлійского), бр. 70 сот., опр. 1 К.
Робінзон великий, бр. 1·50 К, опр. 1·80 К.
А. Глібів: Байки, бр. 10 с.
Історня куска хліба (з францускою), бр. 50 с., опр. 70 с.
Збірка оповідань, бр. 40 с., опр. 60 с.
Кіплінґ: В Джунґлях, бр. 1 К опр. 1·30 К.
К. Гриневичева: Леґендиі і оповіданя, бр. 30 сот., опр. 50 с.
І. Б. Двоножний зьвір, бр. 40 с., опр. 60 сот.
За Амічісом, переклав В. Шухевич: Записки школяря, бр. 40 с., опр. 70 с.
Джонатан Свіфт: Подорож Ґулївера до краю великанів, бр. 50 с., опр. 70 с.
Е. Ярошиньска: Заповіт (збірка оповідань), бр. 30 с., опр. 50 сот.
Уличник (з францускою, перекл. А. Крушельницкий), бр. 1·10 К, опр. 1·40 К.
В. Чайченко: Олеся, бр. 10 с.
О. Федькович: Вибір поезий, додаток до ч. 24 „Дзвінка“.
„Дзвінок“, брошуровані річники по 4 К.
„Дзвінок“ „ „ в р. 1906 і 1907 по 6 К.
Японьскі казки, бр. 30 с.
Сору Кру, бр. 30 с., опр. 50 с.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).